

# Finansklagenemnda Skade

## Avgjørelse FinKN-2019-188

14.3.2019

**INSR Insurance Group ASA (Tide Forsikring)**

### Motorvogn

Uriktige opplysninger om kjøpesum? – utgifter til advokatbistand – fal. § 8-1 fjerde ledd.

Sikredes kamerat lånte den forsikrede bil og skadet bilen i forbindelse med et sammenstøt. Selskapet dekket motpartens skader under ansvarsforsikringen, og tilbød sikrede et kondemnasjonsoppgjør på kr 12 500 under kaskoforsikringen. Sikrede avslo tilbudet og viste til at han hadde kjøpt bilen noen måneder tidligere, av vedkommende som hadde kollidert bilen, for kr 39 000, og la frem en kjøpekontrakt hvor kjøpesummen fremgikk. Selskapet viste til at bilen var annonsert til kr 25 000 omtrent to måneder før sikrede kjøpte bilen, og mente det var lite sannsynlig at sikrede skulle ha betalt over 50 % mer enn hva bilen var annonsert for når han kjente vedkommende som solgte bilen. Selskapet mente på bakgrunn av dette at sikrede hadde gitt uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, og avslo derfor erstatningskravet og sa opp forsikringsavtalen med én ukes varsel, jf. fal. § 8-1, fjerde og femte ledd. Selskapet søkte regress for blant annet utbetalingen det hadde gjort under ansvarsforsikringen. I forbindelse med klagebehandlingen ved Finansklagenemnda kom selskapet til at det ikke hadde hjemmel for dette regresskravet. Sikrede krevde på bakgrunn av dette kr 15 000 i erstatning for utgifter til juridisk bistand, jf. skl. § 2-1. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

---

### Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for skade på motorvogn, og spørsmålet om selskapet er fri for ansvar og kan si opp forsikringsavtalen med én ukes varsel pga. gale opplysninger under skadeoppgjøret, jf. forsikringsavtaleloven (fal.) § 8-1, fjerde og femte ledd. Saken reiser også spørsmål om selskapet er ansvarlig for utgifter til juridisk bistand som følge av at selskapet ikke hadde hjemmel for deler av regresskravet.

Sikredes bil ble skadet i forbindelse med et sammenstøt den 19.10.17. Det var sikredes kamerat K som kjørte bilen. Selskapet utbetalte erstatning for motpartens skader under ansvarsforsikringen og fremsatte tilbud om kontantoppgjør under kaskoforsikringen på kr 12 500 til sikrede den 6.12.17. Sikrede avslo tilbudet per e-post samme dag, og vedla en kjøpekontrakt datert 20.6.17, hvor kjøpesummen var oppgitt til å være kr 39 000. Det fremgår av kjøpekontrakten at sikrede kjøpte bilen av K. K bekrefter for øvrig i et brev datert 9.1.19 at:

(...)jeg solgt min bil regs nr: (x) til (sikrede) Kr 39000 så jeg har fått kr 25000 cash Og resten som nedbetaling kr 2000 cash per måned.

Bilen var annonsert på [www.finn.no](http://www.finn.no) til kr 17 569 den 21.2.17 av den personen K kjøpte bilen av. K forsøkte å selge bilen fire dager senere til kr 35 000. Prisen ble redusert henholdsvis 4.3.17 og 1.4.17, og den 2.4.17 ble prisen redusert til kr 25 000.

Selskapet besluttet den 11.1.18 å avslå erstatning og si opp sikredes forsikringsavtale med én ukes varsel under henvisning til at sikrede hadde gitt uriktige opplysninger om bilens kjøpesum under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1, fjerde og femte ledd. Selskapets avslag sier blant annet:

I e-post den 9.1.18 ligger det ved det som skal være en bekreftelse fra (sikredes kamerat) om at han solgte bilen til deg for NOK 39 000. NOK 25 000 ble betalt kontant der og da, resterende ble betalt via månedlige avdrag på NOK 2 000 i kontanter. Det er umulig for oss å vite hvem som har skrevet dette. Du ble bedt om å oversende kontoutskrift som dokumenterte kontantuttak i forbindelse med kjøpet av bilen, noe du ikke ønsker å gjøre med henvisning til at det er privat.

Selskapet krevde også å få refundert sine utlegg i saken, totalt kr 66 988. Kravet utgjør kr 53 565 i utbetaling under ansvarsforsikringen, kr 2 623 til bilberger, kr 2 750 til taksmann og kr 9 750 til utredning av saken.

Sikrede påklaget avslaget, og selskapet opprettholdt sitt standpunkt etter en ny vurdering av saken.

Selskapet har under behandlingen ved Finansklagenemnda frafalt kravet for utlegg under ansvarsforsikringen.

**Sikrede** aksepterer selskapets tilbud på kr 12 500 og avviser at han har gitt uriktige opplysninger under skadeoppgjøret. Sikrede betalte kr 39 000 for bilen, og dette er dokumentert ved den fremlagte kjøpekontrakten. Selger K har dessuten bekreftet kjøpesummen i et brev av 9.1.19. Selger forsøkte å selge bilen til en lavere sum, men utførte reparasjoner på bilen som økte verdien før sikrede kjøpte den. Ifølge selger dreier dette seg blant annet om bytte av girkasse og bremses. Sikrede kjøpte bilen kontant ved bruk av oppsparte midler og et lån fra sin bror. Pengene sto ikke på konto, og det foreligger derfor ingen kontoutskrifter som kan dokumentere kjøpet. Kjøpekontrakten ble utarbeidet under skadeoppgjøret fordi selskapet etterspurte en kjøpekontrakt. Selger skrev den og daterte den 20.6.17, som er tidspunktet sikrede ble registrert som eier i motorvognregisteret. Kjøpekontrakten ble ikke utarbeidet for å villedde selskapet.

Selskapet har under enhver omstendighet plikt til å selv ta stilling til bilens verdi ved fastsettelsen av erstatningen, noe selskapet har gjort ved å tilby en erstatning på kr 11 500. Eventuelle uriktige opplysninger om kjøpesummen kunne derfor ikke ført til at sikrede fikk en erstatning han ellers ikke hadde krav på.

Sikrede avviser videre at selskapet har hjemmel for å kreve refusjon av kostnadene. Det legges til grunn at hjemmelen er det ulovfestede skyldansvaret, og det må da foreligge ansvarsgrunnlag, årsakssammenheng og økonomisk tap. Sikrede har ikke gitt uriktige opplysninger om kjøpesummen, og det foreligger derfor ikke ansvarsgrunnlag. Eventuelle feilaktige opplysninger kunne uansett ikke føre til at sikrede fikk en uberettiget erstatning, og det foreligger derfor ikke årsakssammenheng. Det økonomiske tapet er langt lavere enn det selskapet oppgir. Beviskravet for selskapets krav om refusjon er for øvrig klar sannsynlighetsovervekt, jf. eksempelvis LH-2017-13631.

Til slutt anføres det at selskapet er ansvarlig for sikredes utgifter til juridisk bistand i saken, totalt kr 15 000. Regresskravet for utlegg selskapet har hatt under ansvarsforsikringen var fullstendig grunnløst. Det var derfor klanderverdig av selskapet å fremsette kravet, og sikrede må da ha krav på å få dekket rimelige og nødvendige utgifter til å imøtegå kravet. Dette må under enhver omstendighet følge av skl. § 2-1.

**Selskapet** avviser ansvar og anfører at det kan si opp forsikringsavtalen med én ukes varsel, og viser til at sikrede ga uriktige opplysninger om bilens kjøpesum, jf. fal. § 8-1, fjerde og femte ledd. Sikrede fremla en kjøpekontrakt som angir kjøpesummen til kr 39 000. Bilen var imidlertid kort tid før salget annonsert til kr 25 000. Det fremstår derfor usannsynlig at sikrede har betalt over 50 % mer enn dette. Dette støttes av at selger var sikredes nabo og venn. Sikrede har heller ikke kunnet dokumentere betalingen av bilen. Anskaffelsesverdien er et relevant moment ved fastsettelsen av

markedsverdien, jf. FSN-6225 og FinKN-2015-369. Uriktige opplysninger om kjøpesummen kunne således føre til at sikrede fikk utbetalt en erstatning han ellers ikke hadde krav på.

Videre anfører selskapet at det kan kreve regress for utgifter til bilberger og takstmann, samt utgifter til utredning. Selskapet tilbød sikrede et oppgjør på kr 17 500 med fratrekk av egenandel, hvilket sikrede takket nei til. I stedet ga han bevisst uriktige opplysninger om kjøpesummen. Selskapet ble derfor påført et tap ved at saken måtte utredes. Dette er kostnader selskapet ikke ville ha hatt dersom sikrede ikke hadde gitt uriktige opplysninger.

### **Finansklagenemnda Skades begrunnelse**

Spørsmålet er om selskapet er fri for ansvar og kan si opp forsikringsavtalen pga. uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1, fjerde og femte ledd, samt om selskapet er ansvarlig for sikredes utgifter til juridisk bistand.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål", jf. også FinKN-2017-408 og FinKN-2018-077.

Saken reiser hovedsakelig spørsmål om bilens verdi og kjøpesum. Disse spørsmålene bør avgjøres ved muntlig forklaring fra selger og kjøper av bilen.

### **Finansklagenemnda Skades konklusjon**

Saken avvises.

*Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hanne Kvalshaug (selskapsrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).*